

Raad van de
Europese Unie

Brussel, 11 mei 2020
(OR. en)

7916/20

**Interinstitutioneel dossier:
2020/0072(NLE)**

**ENV 225
MAR 75**

VOORSTEL

van:	de heer Jordi AYET PUIGARNAU, directeur, namens de secretaris-generaal van de Europese Commissie
ingekomen:	7 mei 2020
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie

nr. Comdoc.:	COM(2020) 182 final
--------------	---------------------

Betreft:	Voorstel voor een BESLUIT VAN DE RAAD betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan met betrekking tot de opnemings van Macaronesië in het maritieme gebied van Ospar
----------	--

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2020) 182 final.

Bijlage: COM(2020) 182 final

Brussel, 7.5.2020
COM(2020) 182 final

2020/0072 (NLE)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan met betrekking tot de opneming van Macaronesië in het maritieme gebied van Oskar

TOELICHTING

1. ONDERWERP VAN HET VOORSTEL

Dit voorstel betreft het namens de Unie in te namen standpunt in verband met de voorgenomen vaststelling van een wijziging van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (het “Ospar-Verdrag”).

2. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

2.1. Het Ospar-Verdrag

Het Ospar-Verdrag heeft tot doel het maritieme gebied van het noordoostelijke deel van de Atlantische Oceaan tegen de schadelijke gevolgen van menselijke activiteiten te beschermen, teneinde de menselijke gezondheid te beschermen en de mariene ecosystemen in stand te houden en, waar dat praktisch mogelijk is, de mariene gebieden die zijn beschadigd, te herstellen. Er zijn 16 overeenkomstsluitende partijen bij het verdrag: België, Denemarken, de EU¹, Finland, Frankrijk, Duitsland, IJsland, Ierland, Nederland, Noorwegen, Portugal, Spanje, Zweden, het Verenigd Koninkrijk, Luxemburg en Zwitserland. Het verdrag stond open voor ondertekening tijdens de ministeriële bijeenkomst van de Commissie van Oslo en Parijs op 22 september 1992 in Parijs en trad in werking op 25 maart 1998.

2.2. De Ospar-commissie

De Ospar-commissie (opgericht overeenkomstig artikel 10 van het verdrag) bestaat uit vertegenwoordigers van elk van de overeenkomstsluitende partijen; de commissie komt met regelmatige tussenpozen bijeen, en telkens wanneer bijzonder omstandigheden daartoe aanleiding geven. Tot haar taken behoort het toezicht op de uitvoering van het verdrag en de controle van de toestand van het maritieme gebied, de doeltreffendheid van de vastgestelde maatregelen, de prioriteiten en de behoefte aan aanvullende of andere maatregelen.

Overeenkomstig artikel 20 van het verdrag heeft elke overeenkomstsluitende partij één stem in de commissie. De EU heeft recht op een aantal stemmen dat gelijk is aan het aantal lidstaten dat partij is bij het verdrag. De EU oefent haar stemrecht niet uit wanneer de lidstaten hun stemrecht uitoefenen en omgekeerd.

Overeenkomstig artikel 15, lid 3, van het verdrag stelt de commissie wijzigingen van het verdrag vast met eenparigheid van stemmen van de overeenkomstsluitende partijen.

2.3. De beoogde handeling van de Ospar-commissie

De Ospar-commissie zal tijdens het ministeriële deel van een van haar jaarlijkse vergaderingen een wijziging van artikel 1, punt a), van het verdrag vaststellen waarbij de grenzen van het maritieme gebied dat onder Ospar valt, worden uitgebreid tot de wateren onder de Portugese en Spaanse jurisdictie en de zich daartussen bevindende internationale wateren (“de beoogde handeling”).

Doel van de beoogde handeling is de wateren rond Macaronesië (Madeira en de Canarische Eilanden) toe te voegen aan het maritieme gebied van Ospar, teneinde te zorgen voor grotere samenhang van het Ospar-verdrag met de kaderrichtlijn mariene strategie van de EU² en aldus

¹ Besluit 98/249/EG van de Raad van 7 oktober 1997 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (PB L 104 van 3.4.1998, blz. 1).

² Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (kaderrichtlijn mariene strategie) (PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19).

de coördinatie van de bescherming en het behoud van de rijke biodiversiteit en de kwetsbare ecosystemen in het gebied van Macaronesië te verbeteren.

De wijziging van het verdrag treedt voor de overeenkomstsluitende partijen die de wijziging hebben bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd in werking op de dertigste dag na ontvangst door de depotregering van kennisgevingen van ten minste zeven overeenkomstsluitende partijen, overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 van het Oskar-Verdrag. Daarna treedt de wijziging voor elke andere overeenkomstsluitende partij in werking op de dertigste dag na de neerlegging van de desbetreffende bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring.

Totdat de wijziging van het Oskar-Verdrag in werking treedt, kunnen Portugal en Spanje, alsmede elke andere overeenkomstsluitende partij, deze voorlopig toepassen overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht van 23 mei 1969, met name artikel 25 inzake “voorlopige toepassing”.

3. NAMENS DE UNIE IN TE NEMEN STANDPUNT

De subregio Macaronesië maakt overeenkomstig artikel 4 van de kaderrichtlijn mariene strategie deel uit van het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan en is de grootste mariene subregio van de Europese zeeën. De subregio kent een rijke verscheidenheid aan habitats en soorten, waaronder habitats en soorten die ook zijn opgenomen in de Oskar-lijst van “Threatened and/or Declining Species & Habitats”. Momenteel valt slechts een deel van de wateren van de subregio Macaronesië onder het maritieme gebied van Oskar, zoals dat op EU-niveau is afgebakend en overeengekomen.

Portugal en Spanje, de enige EU-lidstaten en Oskar-landen met territoriale wateren in Macaronesië, hebben een gezamenlijk voorstel tot wijziging van het Oskar-verdrag opgesteld om het maritieme gebied van Oskar af te stemmen op de afbakening van de kaderrichtlijn mariene strategie. Een dergelijke afstemming zal de uitvoering van de kaderrichtlijn maritieme strategie voor de twee landen vergemakkelijken door middel van versterkte samenwerking op Oskar-niveau en zal, door het inzetten van Oskar, de bescherming van de kwetsbare soorten en habitats van deze regio en van zijn unieke mariene en kustbiodiversiteit versterken.

Een standpunt van de Unie is noodzakelijk omdat een juridisch bindende tekst, het Oskar-Verdrag waarbij de EU partij is, moet worden gewijzigd om deze afstemming te bereiken. Aangezien deze wijziging de uitvoering van de EU-wetgeving zal vergemakkelijken en de bescherming van het milieu zal verbeteren, wordt voorgesteld de wijziging van artikel 1, punt a), van het Oskar-Verdrag te steunen.

4. RECHTSGRONDSLAG

4.1. Procedurele rechtsgrondslag

4.1.1. Beginselen

Artikel 218, lid 9, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) voorziet in de vaststelling van besluiten tot bepaling van “*de standpunten die namens de Unie worden ingenomen in een krachtens een overeenkomst opgericht lichaam, wanneer dit lichaam handelingen met rechtsgevolgen vaststelt, met uitzondering van handelingen tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van de overeenkomst*”.

Het begrip “*handelingen met rechtsgevolgen*” omvat tevens handelingen die rechtsgevolgen hebben uit hoofde van de op het betrokken lichaam toepasselijke volkenrechtelijke bepalingen. Onder dit begrip vallen tevens instrumenten die volkenrechtelijk niet bindend

zijn, maar die “*beslissende invloed [hebben] op de inhoud van de regelgeving die de wetgever van de Unie vaststelt*”³.

4.1.2. *Toepassing op het onderhavige geval*

De Ospar-commissie is een lichaam dat is opgericht krachtens een overeenkomst, te weten het Ospar-Verdrag.

De door de Ospar-commissie vast te stellen handeling is een handeling met rechtsgevolgen. De beoogde handeling heeft rechtsgevolgen omdat zij een bestaande handeling met rechtsgevolgen wijzigt, namelijk het Ospar-Verdrag.

De beoogde handeling strekt niet tot aanvulling of wijziging van het institutionele kader van het Ospar-Verdrag.

De procedurele rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 218, lid 9, VWEU.

4.2. **Materiële rechtsgrondslag**

4.2.1. *Beginselen*

De materiële rechtsgrondslag voor een overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU aan te nemen besluit wordt in de eerste plaats bepaald door de doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling ten aanzien waarvan namens de Unie een standpunt wordt ingenomen. Wanneer de beoogde handeling een tweeledige doelstelling heeft of bestaat uit twee componenten, waarvan er een kan worden gezien als hoofddoelstelling of hoofdcomponent, terwijl de andere doelstelling of de andere component slechts ondergeschikt is, moet het overeenkomstig artikel 218, lid 9, VWEU vast te stellen besluit op één materiële rechtsgrondslag worden gebaseerd, namelijk die welke vereist is voor de hoofddoelstelling of de hoofdcomponent dan wel de belangrijkste doelstelling of component.

4.2.2. *Toepassing op het onderhavige geval*

De doelstelling en de inhoud van de beoogde handeling hebben in de eerste plaats betrekking op de bescherming van het milieu.

De materiële rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is derhalve artikel 192, lid 1, VWEU.

4.3. **Conclusie**

De rechtsgrondslag voor het voorgestelde besluit is artikel 192, lid 1, VWEU, in samenhang met artikel 218, lid 9, VWEU.

5. **BEKENDMAKING VAN DE BEOOGDE HANDELING**

Aangezien de handeling van de Ospar-commissie strekt tot wijziging van het Ospar-Verdrag, waarbij de Unie partij is, is het passend die handeling na de vaststelling ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekend te maken.

³ Arrest van het Hof van Justitie van 7 oktober 2014, Duitsland/Raad, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punten 61 tot en met 64.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende het namens de Europese Unie in te nemen standpunt in het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan met betrekking tot de opnemingsgebied van Macaronesië in het maritieme gebied van Oskar

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 192, lid 1, in samenhang met artikel 218, lid 9,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Het Oskar-Verdrag ("het verdrag") is door de Unie bij Besluit 98/249/EG van de Raad⁴ van 7 oktober 1997 gesloten en is op 25 maart 1998 in werking getreden.
- (2) Overeenkomstig artikel 15 van het verdrag stelt de Oskar-commissie wijzigingen van het verdrag vast met eenparigheid van stemmen van de overeenkomstsluitende partijen.
- (3) De Oskar-commissie zal een wijziging van artikel 1, punt a), van het Oskar-Verdrag met betrekking tot de opnemingsgebied van Macaronesië in het maritieme gebied van Oskar vaststellen.
- (4) Het is passend het standpunt te bepalen dat namens de Unie moet worden ingenomen in de Oskar-commissie, aangezien de wijzigingen van het Oskar-Verdrag voor de Unie bindend zullen zijn,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Het standpunt dat namens de Unie moet worden ingenomen op de vergadering van de Oskar-commissie is het steunen van de wijzigingen van artikel 1, punt a), van het Oskar-Verdrag met betrekking tot de opnemingsgebied van Macaronesië in het maritieme gebied van Oskar.

⁴ Besluit 98/249/EG van de Raad van 7 oktober 1997 betreffende de sluiting van het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu in het noordoostelijk deel van de Atlantische Oceaan (PB L 104 van 3.4.1998, blz. 1).

Artikel 2

Dit besluit is gericht tot de Commissie.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter